

برادر گرامی جناب آقای مهندس حقدل
ریاست محترم شورای اسلامی شهر شیراز

با سلام و احترام

سألهاست که در محافل علمی و تخصصی، سخن از ضرورت تعامل و همکاری نزدیک و تنگاتنگ میان دانشگاه و بخش های اجرایی به میان می آید. حوزه شهرسازی اما به دلیل بسیاری از حساسیت ها، از جمله حیطه هایی است که در آن بیش از تعامل، واگرایی میان این دو جریان به چشم می آید؛ اینکه دانشگاه بنابر رسالت و اشراف خود بر محتوای علمی و اصولی مقولهی شهرسازی، بر نکاتی پا می فشارد که از نگاه جریان مدیریت شهری، آرمانگرایانه، خیال پردازانه و غیرواقعی است، و فقط به درد کلاس درس، و بایگانی شدن در «کتابخانه» می خورد. این تصور نادرست، نه تنها همواره موجبات سرخوردگی و یأس دانشجویان و اساتید شهرسازی را سبب گردیده، بلکه بر این باور نیز دامن زده است که رعایت اصول و موازین قاعده مند شهرسازی، گویی در عرصه ی شهرهای ما، امری ناممکن است که نمی باید عمر عزیز را به بیهودگی در راه به کرسی نشاندن آن به هدر داد!

بخش شهرسازی دانشگاه شیراز، به عنوان قطب دانشگاهی شهرسازی در جنوب کشور، و بهره مندی از پیشینه ای درخور در امر تعلیم و پژوهش شهرسازی، بر این باور است که گفتگو درباره ی موضوع خطیر توسعه شهری، و خطرهایی که با تصمیم گیری های ناصواب متوجه این جریان می شود، بدون حضور و درگیر شدن جدی جریان مدیریت شهری، راه به جایی نخواهد برد. دانشگاه، همیاری و ارائه طریق درباره ی توسعه شهری را بر خود وظیفه ای مهم می شمارد، غافل از اینکه نزد جریان مدیریت شهری، سوداهایی دیگر، مانع از همراهی با اصول و قواعد توسعه متوازن شهری، و دستیابی یا امید داشتن به رسیدن به «توسعه ای پایدار» در آینده ای نامعلوم است!

بار دیگر آموزه های علمی و تجارب عملی شهرسازی به جفا بر کناری نهاده شده، و عقل مصلحت (بخوانیم منفعت) اندیش جمعی قلیل که عنان اتخاذ «فرا تصمیم» های شهرسازی را در کف با کفایت خویش گرفته اند، سگان کشتی شهر را به سوی می راند که منافع زودگذر مالی ایجاب می نماید. توافق شهرداری و مالک پلاک ثبتی ۷۰۸۰/۲ (باغ فرزانه) در روزهای پرتکاپو و «کم دردسر» پایان سال، که پیامد معنادارش برای شهر شیراز، احداث دو برج بلندمرتبه ۲۵ طبقه در مجاورت یادمانی ترین محور شهر، و در درون باغی خواهد بود که همچنان می تواند احیاء شود، و سبزینه ای را به این لوح آلوده شهر هدیه نماید، همانگونه که دوستان دیگر پیش قدم شده و در تحلیل های علمی و بیانیه های خود به تفصیل برشمرده اند، نه علمی است، نه اصولی و نه شهرسازانه!

دانشکده هنر و معماری

بخش شهرسازی

شماره: ۹۳، ۱۵
تاریخ: ۹۳، ۱، ۲۵
پیوست:

شیراز: معالی آباد گلدفش ۲

تلفن: ۶۲۵۹۰۵۸

نمبر: ۶۲۴۲۸۰۰

بسمه تعالی

عدول از اصول شهرسازی به مشی و آئینی ناصواب در حوزه‌ی مدیریت شهری بدل شده، و فارغ از هرگونه نگاه منسجم و یکپارچه نگر، تصمیمات مقطعی و آنی، چهره شهرهای ما را همین کرده است که می بینیم، و همه، از جمع شهرسازان، سامان این اوضاع را طلب می کنند. این رشته ای است که سری دراز دارد، و فائق آمدن بر آن به مثابه مشکلی ریشه دار، به یک بحث و دو بحث میسر نخواهد شد؛ اما به نظر می رسد نکته ای که حتماً نیاز به تذکار و تأمل دارد، این است که آیا جریان مدیریت شهری رسماً خود را «هم کفو» سوداپیشه گان و صاحبان سرمایه های سرگردانی قرار داده است که ترفندشان، بهره مندی از شرایط ویژه و رسیدن به سودهای کلان در مدتی کوتاه است؟!

ساختن بناهای بلندمرتبه و مراکز تجاری-اداری کلان مقیاس، نیروی محرکه شهرسازی شهرهای بسیاری بوده است، اما این روند مبتنی بر روش های اصولی شهرسازی شکل گرفته و موجب استفاده از ظرفیت های توسعه ای گردیده است. اختصاص این تراکم ساختمانی و کاربری پیشنهادی، بر اساس کدام محاسبه و پیش بینی علمی و کدام منطقه بندی شهری بوده است؟ آیا حدود و ثغور یک «محدوده تجاری-اداری مرکزی» در طرح های فرادست وجود داشته که نشان از امکان تبدیل این باغ دوهکتاری به برج های ۲۵ طبقه داده است؟ مگر نه این است که طی بیش از چهار دهه پیشینه‌ی برنامه ریزی و تهیه طرح های توسعه شهری در شیراز، هربار پیش بینی های مشخصی درباره محدوده های نیازمند یا مناسب توسعه، حتی در مقیاس منطقه ای و فرمانطقه ای انجام گرفته است؟ پس چگونه است که جریان گسترش شهر، هربار مسیری متنافر را برگزیده، و همگرا با منفعت طلبی های زودگذر، و منافای با اصول و معیارهای توسعه متوازن و پایدار حرکت کرده است؟ چرا جریان مدیریت شهری به دنبال تحقق اهداف و افق های طرح های توسعه شهری نیست، و با فرآیند «ضدبرنامه ریزی» همراه شده است؟

حداقل انتظار شهر و شهروندان از متولیان، برآوردن دستی به همیاری و فراهم آوردن شهری برای فردای نسل هایی است که هنوز پا بر عرصه این شهر ننهاده اند. کوچکترین چشم داشت مردم این شهر، حمایت شهرسازی از منافع بلندمدت شهر و شهروندان است؛ پس تا زمان هست، جامعه دانشگاهی و اساتید شهرسازی دانشگاه، از جریان مدیریت شهری می خواهند، هرگونه که ممکن است، فرآیند شکل گیری چنین حرکت غیراصولی و غیرشهرسازانه ای را متوقف سازند و آبروی تازه ای برای مدیریت شهری شیراز بخرند. از مدیریت ارشد استان نیز تقاضا دارد در راستای تأمین منافع عمومی و به دلیل مغایرت اساسی با طرح تفصیلی نسبت به لغو مصوبات قبلی کمیسیون ماده ۵ استان فارس در خصوص پلاک مورد اشاره اقدام نماید، تا این بار از تحمیل اقدامی خسارت بار به شهر شیراز جلوگیری شود.

در پایان انتظار است که مدیران شهری و تصمیم گیران توسعه شهر شیراز ارائه این نکات درباره موضوع شهر تاریخی و فرهنگی شیراز و نکات برشمرده را تبادل نظر کارشناسی و نگاهی دلسوزانه تلقی نمایند. «ما ز یاران چشم یاری» داریم.

با تجدید احترام

اعضای هیأت علمی بخش شهرسازی، دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

۹۳/۱/۲۵

دکتر مهیار اردشیری
دکتر عبدالرضا پاکشیر
دکتر محمد رضا بذرگر
دکتر بهمن لطفی
دکتر مهسا شعله
دکتر حسن ایزدی
دکتر محمد حسین پور
دکتر خلیل حاجی پور
دکتر مهندس محمد کبگانی

رونوشت:

- نماینده ولی فقیه در استان فارس و امام جمعه محترم شیراز
- استاندار محترم فارس، جناب دکتر احمدی جهت استحضار صدور دستورات لازم؛
- معاونت محترم امور عمرانی استانداری فارس، جناب آقای مهندس رضاییان جهت استحضار و اقدام لازم؛
- ریاست محترم سازمان نظام مهندسی فارس، جناب آقای مهندس رجبی جهت استحضار؛
- شهردار محترم شهر شیراز، جناب آقای مهندس پاک فطرت جهت آگاهی و اقدام لازم
- اعضای محترم شورای اسلامی شهر شیراز جهت استحضار و اقدام لازم
- دفاتر خبرگزاری ها و سایتهای خبری استان فارس جهت اطلاع رسانی

دانشکده هنر و معماری
بخش شهرسازی

شماره: ۹۳-۱۵
تاریخ: ۹۳-۱-۲۵
پیوست:

شیراز: معالی آباد گلدشت ۲

تلفن: ۶۲۵۹۰۵۸

نمابر: ۶۲۴۲۸۰۰